

DONGÓ

A Garabonciás

XIII. év. 2. szám

1915 január 15.

Cleveland, O.

A kétkedő majom.

LEVÉL A TÁBORBA.

Ezüsthaju asszony a levelet írja:

“Apád is beteges. Magát alig bírja.
Valami csapástól úgy remegek, félek...
Ha látnád: csak hálni jár belé a lélek!
Egész nap mást se tesz: az ujságot bujja
És a Kossuth apánk szent nő-áját fujja.
Tegnap, mit ráhagyott vitéz apja-ura:
A zászlót kiszegzé a rácsos kapura.
A tornácról lestem s láttam: megölelte,
Szívéhez szoritá s szemét törölgette.
Aztán elkerítvén minden rácot, muszkát,
A kiskamarából kihozta a puskát;
Nézte, célozgatott, ellátta fojtással.
De ha nincs akivel játszadozzék — mással?”

“Hogy vagy édes fiam? Vigyázz, meg ne fázzál!
Vágd az ellent! Velük ne sokat komázzál!
Kerüld ki a golyót, amennyire lehet
És irjál gyakrabban egy lapot, levelet.
Vezéreljen Isten örök dicsőséggel
S hozzon vissza ismét épen, egészséggel!”

“E levelem mellé még néhány szót vetek...
De hát hogy is irjam? Sirok és nevetek...
Az uram... az apád... galambbész hajával,
Fájós lábaival, ezernyi bajával,
Vitéz nagyapádhoz hasonlónak váltott:
Elment a sereggel! Katonának állott!
Magyarok Istene vigyázza, kísérje,
A zászlót — mit elvitt — gyalázat ne érje!
És ha győzelmünknek az volna a bére:
Szentelje szentebbé drága, piros vére!
Büszkén viselném az örökös gyászt érte,
Vigasztalva, hogy a haza java kérte,
Nem látnának gyáván sopánkodni, sirni...”

Ezüsthaju asszony nem lát tovább írni.

Báthory Gábor.

Erős tromf.

Egy csinos hölgy az utcán sétál. Utána egy aszfaltbetyár ügget erős kitartással. A hölgy egyre jobban siet kinos zavarában. Majd egy patkót pillant meg a járdán, s mivel azt tartja, hogy ez szerencsét jelent, lehajol, s felveszi. Az aszfaltbetyár legjobbnak véli most megszólítani a hölgyet, oda lép hozzá és megszólítja:

— Nagysád kérem, azt a tárgyat én vesztettem el.

— No, most ez egyszer visszadom, — válaszolt a hölgy, — de máskor jobban veresse a patájára.

Megváltozott.

— Jó napot, uram! Nem ismerem? Kovács vagyok.

— Bizony nem emlékszem az arcára.

— Mezőtúrról való vagyok, azelőtt Kohn voltam.

— Ja ugy! Hát akkor hogy ismertem volna meg?!

CLEVELANDI MIEGYMÁS.

A megvasalt malac.

Malacot vett a farmon a clevelandi szabómester; merthogy ugyancsak szereti a malacpecsenyét. Igen ám, cskhogy valami bolondos szabályrendelet megtiltja a pörzsölt malacnak a városba való behozatalát, már pedig a szabómester csak a pörzsölt szalonnáért lelkesedik. A városban nem szabad pörzsölni, s így rémséges bajban volt a derék szabómester.

Cskhogy nem azért magyar a magyar, hogy tul ne járjon a finánc eszén. A szabómester is kitalálta a pörzsölés módját. Leszurta a malacot a farmon, bevitte a városba, s azután szépen elvégezte a pörzsölést és pedig úgy hogy megtüzesítette a nagy vasalókat és gyönyörűen levasalta a malac szőrét. Szóval igaza van a közmondásnak, hogy “többet észszel, mint erővel.”

A felsült bodi.

Lakodalom volt az Oakdalen, s az egyik bodi fölbiztatta a bandát, hogy menjenek el a lakodalmas házhoz; mert ő bejáratos oda, no meg azután lesz elegendő testi étel és ital. A banda ki is rukkolt hűségesen, cskhogy rosszul végződött a kirándulás; mert a lakodalmas háznál “girárét” mondtak a bandának, de még a bodinak is. Hát nem is igen vágyik most a bodi több lakodalomba.

A sikerült muffolás.

A Clevelandban is jólismert miszter muffoláshoz készült Chagrin Fallson. Volt négy malaca és egy pár tyukja, s azok nagy fejtörést okoztak neki. Végül is úgy oldotta meg a dolgot, hogy a malacokat bedugta egy zsákba, s a bodikkal elmuffoltatta azokat egy “vilbárén”. A tyukokkal is elbánt, s azokat is bedugta a zsákba. Igen ám, csak hogy a tyukok nem birták ki a dicsőséget és gyönyörűen megfultak utközben. A bodik ugyancsak megörültek az esetnek; merthogy lett egyszerre bőségesen tyukpecsenye. Ültek is olyan tort, hogy majd kirugták a ház oldalát.

Vidéki krónika.

A drága multság.

Pittsburgh közelében, egyik "plézen" gazdag családnál szolgált egy leány, aki néhány hónappal ezelőtt férjhez ment. Az újdonsült miszisz karácsony napján elment a volt asszonyához s elvitte magával a miszterét is, hogy őt bemutassa. A volt gazdasszonyt nem találta otthon a miszisz, de azért egész kényelmesen benyitott a konyhába, ott leültette a miszterét s elment a "stórba", ahol mindenféle jót összevásárolt a régi gazdája kontójára s azt megfőzte, sütötte és kitűnő ebédet készített. Ez azonban nem volt elég a miszisznek, hanem vett egy nagy kosarat, abba összeszedett mindenféle ételt és italt, amit a konyhában és "spájzban" talált és a miszterével elvitte haza s otthon karácsony másnapján a rokonoknak hatalmas lakomát rendezett. Mikor a kárvallott miszisz megtudta a szomszédoktól, hogy ki hurcolt el mindent a konyhájából, "komának" szólította a misziszt meg a miszterét is, akiknek legalább is háromszor annyiba került a lakoma, mint amennyit az megért.

Az elnézett pálinkás üveg.

Lakodalom volt a pittsburghi "kaesbaromban". Völegény, menyasszony és násznép jól mulattak és folyt a különböző jóféle ital. A násznagy is vidám volt, de a legnagyobb vidámság közepette sem feledkezett meg, mint takarékos ember, a holnapról és az ita-
lok vesztét látván eszébe jutott az, hogy "több nap, mint mérges". El is nézett egy kvárta tüzes pá-

linkaitalt, melyet, mint önkéntes mentő, hazaszállított a katonalá-
dába. A völegény azonban észre-
vette az üveg titokzatos eltávo-
zását és másnap "komának" szól-
lította a násznagyot, merthogy
azt mondja, a pálinkát nem sajná-
li, de a kvártos üveget nem hagy-
ja ebek harmincadjára kerülni.

Karácsonyi muri.

A pittsburghi hármas "plézen" három miszter összebeszélt, hogy vesznek egy "pájnt" mérgest és karácsony napján alaposan ki-
mulatják magukat. Megérkezett a pálinka s a miszterek hozzáálltak a murizáshoz. Egyik is, másik is eldicsekedett, hogy ő milyen nagyszerűen tud mérgest inni. A legöregebb miszter azonban nem dicsekedett, hanem azonnal meg is mutatta, hogy ő legény a gáton, mert hirtelen felemelte a viszkis üveget és csakhamar le is tette. De haj, amikor felemelte, majdnem tele volt az üveg s amikor letette, egészen üres volt a másik két miszter nagy szomorúságára. A kijátszott miszterek most elhatározták, hogy bebal-
lagnak Pittsburghba és hoznak egy újabb "pájnt" viszkít. El is indultak nagy danolva a plézen, olyan hangosak voltak, hogy a szomszédság összeszaladt a nagy zajra, azt hitték, hogy kigyulladt a pléz. A két miszter pedig nem ért be Pittsburghba, mert utközben igen sok volt a szalon, hát úgy becsudálkoztak, hogy minden lépésnél orra buktak. Ugy kellett őket hazaszállítani. Másnap munkába kellett menniök a tüzes vasat űtni, mert kovácsok voltak mindhárman, de az egyik miszter sehogy sem boldogult a munkával, mert a sok eséstől úgy be volt dagadva az egyik szeme, hogy semmit sem látott. Csakhamar haza is ment a gyárból és két napig borogatta a dagadt szemét. De azért nagyon dicsek-
senek, hogy ők milyen jól mulattak karácsonykor, mert ők a legtekintélyesebb miszterek az egész plézen. A szomszédok sem bánták, hogy a miszterek olyan nagy zajt csaptak, nekik legalább színházuk volt, mert a plézen

különben úgy sem láthatnak komédiát.

A bombának vélt vánkös.

Az egyik duquesnei miszter egy szép vánköszt kapott karácsonyi ajándékkul. A vánkös úgy fel volt öltöztetve és cifrázva, hogy a bodik megijedtek tőle, hogy az a szép sok cifraság csak megtévesztésül van a vánkösön és belül valami hatalmas bomba van. De a miszter maga is szörnyen megijedt, hogy csakugyan bomba van a vánkösben, amit az ajándékozó neki szánt, hogy őt felrobbantsa, amikor reáfekszik. A bodik nagy félelmükben előkapták a revolvert és agyon akarták löni a gyanusan viselkedő vánköszt. Végre azonban az egyik bodirak eszébe jutott, hogy még rosszabb, ha belelőnek a bombába, mert akkor az csakugyan felrobban és akkor mindannyian repülnek szárny nélkül. Bátorságot vett hát magának, odalépett az ágvon terpeszkedő csinos vánköshöz és elkezdte tapogatni, amíg végre kisűrötte, hogy abban bizony nincs egvéb, mint finom fosztott toll és a bombának nyoma sincsen. A miszter is hálálkodik most a bátor bodinak, hogy nem engedte agyonlöni az ő kedves hálótársát s mindenhol eldicsekzik, hogy senkinek sincs olyan bátor bodija, mint neki, mert az még a bombát is megmeri tapogatni.

MAGYAROM!

— Hát még a földrengés se rázza ki belőled a betege?! —

VETERÁN PESTA

régi amerikai és
ZÖLDFÜLŰ MARCI.

No, Marcink, azt a kutya nem-jőjét hát mán még a zoros karácsony után se lesz lyobb világ. Pedig azt hittem, hogy a nyomoruság is meguni már eccer a dógot oszt aszondi, hogy acórajt legyék mán ekkiesit lyobb sora a magyarnak legalább Amérikába, mer otthun ugyse lehet. De mán csak ugy látom, hogy beléjütött mán a ménkö a zegész világha oszt tán a leglyobb dógok van azoknak a taliányoknak, akikre rászakadt a pallás, vagy azoknak a muszkáknak, akiket az ókont-riba vittek rabnak oszt legalább enni adnak nekik. Itt meg mahónap enni se lesz mit a magyarnak, ha csak nem kódul, mer azok a nagyokos fejü polityikusok csak csinálják a sok fene politikát oszt nem törődnek vele, hogy más iszi meg a levét. Mán legalább szőlő-lé vagy árpalé lenne, hát csak órajt lenne, merhogy akkor még valahogy megélhetne a földi ember.

Hát csak amondó vagyok, hogy ha még soká így tart, hát nem lesz lyó végi a dolognak, merhogy itt is háboru lesz, de egymást vágik malyd a zemberek. Mer utóvégre a zember is csak gyomor oszt a gyomor is csak gyomor. Utóvégre is mér forduljon fel éhen valaki, mikor itt péz is van, meg kenyér is van, csakhogy a szegénynek mindég csak coki tüle.

Mán még a zöreg Dongónak is igen tüledre áll a szája, de nem is csuda, merhát jégcsapbul még

a Dongó se él meg. Oszt tán leglyobb lenne, ha beszegődne a zember valahová bártendernek. Pecsők Palinak igen órajtos szalonnya van, oszt oda még a don-gatós szerkesztő is bejállhatna bártendernek csak az a baly, hogy igen világos a szalony oszt a regiszter kivági a numerát, hát nem lehet eleget keresni.

De mán akárhogy lesz mégis csak lesz valahogy mer még sose vót ugy, hogy valahogy ne lett vóna.

Mán csak asztat szeretném, ha vége vóna a háborunak, de persze ugy, hogy lyól megraknák a muszkát meg kivált a zángliust, mer igen rászógáltak. A talihá-nyoknak most elment ekkiesit a kedvök a verekedés-tül, merhogy igen megrázkódott nálók a föld oszt aszonta, hogy coki. Nem muszály azér a háboruba menni, hogy valaki meghalhasson, mer rendszeren is meg lehet halni.

Laczkó szalonos még a háboru-ba se vót oszt mégis a halál kutyája ugat belőle. De nem is iszik mán egyebet, mind forralt bort, mer a mérges igen fojti. No oszt

maly elfelejtettem, hogy a Riczu borházába is vótunk, ahun csuda sok bor van. A Marci ojjat csudálkozott, hogy maly kiesett a szályán. Hát be is szedegettünk oszt kifele igen tapogattuk a lépcsőt.

De hát ránk is fért egy kis órajtos bor, mer ebbe a rossz idő-be mán még a szalonosokba is beléfagyott a virtus még pedig cudarul.

Ezüstlakodalom előtt.

Feleség: Na, János, nyolc nap mulva tartjuk meg az ezüstlakodalmat. Nem volna jó, ha egy disznót levágnánk

Férj: Miért? Tehet az a disznó arról valamit, hogy én téged huszonöt év előtt elvettelek.

MAGYAR BETEGSEGÉLYZŐ EGYLETEK SZÖVETKEZETE.	
TAGJA LEHET MINDEN MAGYAR FÉRFI ÉS NŐ.	
Hatalmatl. illeték	1000 DOLLAR
Temetési költség	100 DOLLAR
Teljes munkaképtelenségi segély	500 DOLLAR
Heti betegsegély	6 DOLLAR
MINDEN MAGYARNAK KÖTELESSÉGE LENNE BEÁLLANI EBBE A LEGNAGYOBB, LEGREGIBB ÉS LEGOLCSÓBB TESTTULÉTBÉ.	
1912 DEC 31-IG A BEÁLLÁSI DÍJ FELÉRE VAN LESZÁLLITVA.	
1418 State Str.,	BRIDGEPORT, CON.

A KI VALÓDI MAGYAR BORT AKAR INNI KÉRJEN

Palugyay J. és Fiai

pozsonyi világhírű cég által töltött és csak az eredeti ládákból szállított borokat.

VIDDER EMIL

40 Ave C.
NEW YORK.

képviselő.

Egyedüli képviselője a **Salvator forrás** ásvány-viznek.

AZ UJ KÜLÜGYMINISZTER.

- Mégis csodálatos, hogy Burián lett a külügyminiszter.
- Ugyan miért?
- Mert ezelőtt még a virágnak se volt becse, nemhogy a Burián-nak lett volna.

AZ ISKOLA HUMORA.

Nem hisz mindent.

Kosztolányi győregyházmezei tanfelügyelő elment egy ízben Jánosfalvára iskolát látogatni.

A tanító, aki eleve értesülést szerzett a dologról, betanította a gyerekeket a hittanból, hogy ki nekik mit kell felelni.

A gyerekek egy darabig szépen feleltek, de azután hiba történt. A tanfelügyelő egy elsőpadban ülő fiutól azt kérdezte:

- Hiszel-e egy Istenben?
- Hiszek! — felelt a fiú.
- Hát Jézus Krisztusban?
- Abba is hiszek!

— Hát a Szentlélekbe nem hiszel?

— De nem ám, abba a Vörös Jóskának kő hinni, a ki az utolsó padban ül.

A számár.

Tanító: Mondd meg fiam, melyik a legnagyobb folyó az országban?

Fiu (hallgat.)

Tanító: No hát mondd meg nekem, melyik a legnagyobb számár itt?

Fiu (hallgat.)

Tanító: No mondd csak bátran, hogy: "Én vagyok!"

BUCSU.

A földhöz köt e rettenetes seb:
Hozzátok a lovamat közelebb!
Men. émen is átütött már a vér,
Tudom, érzem: uj virradás nem ér...

Még látni szeretném!

Igy. Köszönöm! Hát nem ismeresz Gonosz?

Szemeit is kilötte az orosz!
Se ény lovam! Csupa vér, csupa sár,

Törött nyereg ketté tépet:

— anár...

De szabad lett a hon!

Hallottátok? A lovam nyeri ett!

Bajtársaim! A Gonosz megimert!

Nézzétek csak, hogy közelit felém!

Erre... erre... feküdj szépen mellém.

Hadd vesszünk együtt el!

Ugy, ugy Gonosz! Te hü, te jó barát!

Hüsitd gazdád lázgyöört homlokát!

Ide... ide... neked is lesz helyed,

Fektesd karomra szép okos fejed.
Lovam, Isten veled!

Báthory Gábor.

Fiu: A legnagyobb számár itt a tanító ur!

A szük mondat.

Tanító: No, Szabó Sándor, mondj nekem egy egyszerű szük mondatot.

Sándor: Magyar nadrág.

A pogány.

Tanító: Mindazokat, kedves fiaim, kik az egy Istenen kívül többet is imádnak, pogányoknak nevezzük.

Pista: Hisz' akkor a papa is pogány; ő a szobalányt is imádja.

A lóerő.

Tanár (a lóerőről magyaráz):
Én például feltudok emelni negyvenöt kilót, de van ló, amelyik többet is.

János megjátssza magát.

János a rendőrbíró előtt áll, mint előállított egyén. Ehhez képest részben szomorú, mert a kihágási bíró elé való állás rendszerint bírságot jelent, másrészt azonban János vidám, mert bor van Jánosban. Nem sok de éppen elegendő arra, hogy János, midőn szomorúságáról feledkezik, a nagy falitükörbe nézzen és abból a bajuszát igazgassa. Csavarja fölfelé, mert az egyik bajusza éppen sehogy sem akar állni.

— Hej, te... — mondja neki halkán — de alhatnál.

A ruházatát is rendbeszedni igyekszik. Biz arra ráfér, mert János nagy violenciából került ide a bíró elé rendőri segéllyel. János ugyanis kora hajnalban bejött a tanyából az asszonnyal hogy elad egy kocsiderékra való megymást. Az asszony a csirkékkel a csirkepiacra ment, ő a buzával a buza-
piacra s miután eladta mind, úgy vélte, hogy ezuttal leghelyesebb lesz valamely kocsmába beöködni. Ez már, akárhogy keressük, megtörtént s miután János bort ivott, pályázni kezdett. A pipát zsebre vágta. Nem való a városba pipa. Ur az ember a városban. Szivart vett, börszivart, továbbá szivatszívó szopókát a szivart a szopókába, a szopókát a száába tette fuita a füstöt, ha jött s megint csak pálvázott. Közben néhol be-betért némi italra, azt ki is fizette tökéletes tiszteséggel és egyre jobb kedvvel pálvázott tovább. Járt-kelt mindenfelé. Erőik szivaria már el is fogvott de ő észrel élő ember volt s mielőtt eldobta volna, hogy gyufát ne kellessen gyújtani, a

régi csutkájánál rágyújtott az ujja. Nincsenek azonban tökéletes gyönyörűségek e világon. Lám az első szivar milyen szépen szólt, ez meg sehogysem akar szólni (bujjon az ördög bele, a ki csinálta). János szivja a szivar, ám a szivar csak nem szól. Már látja, hogy csak elő kell szedni a masinát. Azonban hol a masina? Sűrűve tapegatja magát körül.

— Hol vagy, hé?

A mellényzsebekben keresi legelsőbb, mert ott a helye a masinatartónak, azután a kabátban. De nincsen sehol. János gondolkozik egy darabig az utfélen, azután megfordul és halad vissza abba a kocsmába, a hol legutóbb járt. Dühösen nyitja be az ajtót.

— Ugy-e? — mondja a kocsmárosnak.

— No? — kérdi amaz.

— A masinatartómat adja elő.

— Micsoda masinatartót?

— Hát az enyimet. Itt hagytam. Ezen az asztalon, Sárga tartó, husz éve vettem a kisteleki vásáron, de nem adom husz újért, olyan jó írásu a kupakja.

— Az löhet, barátom, hanem itt nem hagyta kend.

— Dehogyan nem — erősködik János.

— Ejuve no, — mondja a bormérő — ha itt hagyta volna kend, akkor itt volna, ugy-e bizony?

János gondolkozik, bár a sok ital miatt nem megy ez valami könnyen. Nini, Csakugyan. Ha ott hagyta az asztalon...

— Hát ögön! — véli.

De csakhamar gyanusan teszi hozzá és végignézi a kocsmáros

— Ha ugyan — mondja — ha ugyan gazt nem vetött rá valaki.

A bormérő fölpattan:

— Tán engöm gondol kend?

János nyújtogatja a nyakát és a tejét csóválja:

— Hát — mondja — hát...

A kocsmáros mérgesen rántja elő a zsebéből a maga gyufatartóját.

— Hát mit gondol kend? — kiáltja. — Hogy neköm a kend masinatartója köll? Hisz ehun az enyim, Kénai ezüst.

János elismerőleg tekint oda. Valóban, ennek az embernek megvan a tulajdon gyufatartója. De hát hol van akkor az övé? Csodálatos ez.

— Tán másutt hagyta kend? Merre járt kend?

— Jártam én sokfelé — sóhajt János s előhuzza a külső zsebből a kezkenőt, hogy a homlokát törölje vele. Amint kihuzza, kiesik a padlóra a masinatartó s nagyot koppan, hogy még a híres kupakja is kinyílik.

— No, ehof a! — mondja a kocsmáros.

János néz a tartóra, azután az emberre és megszegeyenül. Ejnye, ejnye. Fölveszi a tartót és megnézi mind a négy oldalát. Mit szóljon most már. Hogy ezt a jó, derék, becsületes embert így gyanusította.

— No egy félliter bort erre a nagy ijedtségre — szól békéltetés szempontjából.

Ily módon történt, hogy János békéltetni kezdett. Jó sokáig csinálta ezt s amikor végezetül eltávozott, már éppen csak hogy állott a lábán. Igen hadi kedvben volt. Jött vele az utcán szemközt egy ember létrával, a létra megütötte Jánost, János megkapta a létrát és nagyot rántott rajta. Mind a hárman a földre estek, azután összegabalyodtak. A létrás ember Jánost torkolászta, János megamaszt. Így csatáztak, mikor a rendőr elválasztotta őket, János azonban sehogy sem akart a válásba egvezni. Ugy vélte, hogy amannak még jár valami s amir azt neki ki nem adja, nincs tökéletes egyenlőség. A rendőr más véleményen volt, János ennél fogva most ennek esett és akkorát

rántott a kabátja szárnyán, hogy minden gomb lepattogzott róla. Így tülekedett, mignem jött egy másik rendőr is, közrekapta Jánost és vitték a bíró elé. Sok ember nézte János fölvonulását, gyerkőcök kiabáltak, nevettek. János pedig huzatta magát.

— Az én adómbul vagytok — gondolta — hát huzzatok.

Följutottak a bíró elé s miután egyideig ácsorogni kellett az ajtajában, János bejutott hozzá. Időközben a feje is tisztult s egész csöndben hallgatja most, hogy miként vádolja a két rendőr. A létrás emberen kezdik.

— Ű ütött mög a létrával elsőb — védekezett János. — Fejbe csapott.

— Hát aztán azért a földre kell gázolni valakit?

— Persze — feleli nyugodtan.

Most meg a rendőri dolgok következnek. Hogy megtépte a ruhájukat.

— Én? — kérdezi János — én?

— Hiszen itt van rajtuk a ruha, látható, hogy meg van tépve — mondja a bíró.

János végignézi a ruhákat és a fejét csóválja.

Biz' az meg van tépve. De ki tépte meg? Ki téphette?

— Mán, tekintetős uram, azt senki mög nem látja rajta, hogy én tiptem le. Mer én nem tiptem.

A bíró haragosan szól Jánosra, aki el van határozva, hogy keményen védekezik.

— De hiszen mindkét rendőr is tanu rá!

— Hát mindön embör azt beszél, amit akar... Most, ami rosszság vót a ruhájukon, mind rám fogik.

János ezt méltatlankodva mondja és olyan erővel akasztja bele a hüvelykujját a mellénye gomblyukába, mintha soha többé onnan kivenni nem akarná.

— No, — mondja a bíró — ilyen tökéletlenséget már kár beszélni. Olyant már csak nem gondol kend, hogy ez a két rendőr rongyos ruhában állt a poszton?

— Hát, — felel János — én nem tudhatom. De most mindönt rám kenye. Tudom én az ilyesmit. Miker én katona voltam, ami ablak kitört a kaszárnyába, sose

vágattuk be. Hanem ha gyütt valami szél, zivatar, arra fogtuk, hogy az törte ki... Ugy nézöm, most én vagyok ilyen szélvész-forma itten.

Védekezését megmosolyogják a szobában levők, mire ő is vidáman erősködik:

— De ugy igaz, kéröm, möghígyjék.

— Már pedig nem ér ez a beszéd semmit — véli a bíró. — Botrányt okozott kend az utcán, azért megbírságolom.

— Csak nem töszí tán a tekintetős ur? — kérdezi János.

— De teszem én. Máskor ne igyen kend annyit.

János félszemmél néz a bíróra.

— De ugyan kéröm — vált most a beszéden — mögíssa más is a bort, nemcsak épen én. Az ember begyün a városba nagyritkán, hát egy kicsit elszórakozik. Nem olyan nagy vétök az. Nézze a tekintetős ur, még a csillag is mögszalad néha az égön...

Nagy mondás ez és Jánosnak körülbelül igaza van vele. Még a nagy égön, az örökös állandóságon is megjátszák magukat néha a csillagok. Azonban mindegy, itt nem esik tekintetbe. A bíró kimondja a két forint bírságot, amit János hmgette fogad. Lassan gombolja ki a mellényt s föltekint a padlatra, mintha onnan várna segedelmet.

— Haj, haj — sóhajtja.

De a zacskót csak elő kell venni. János lassan huzza ki belőle a két forintos tallért s egyenkint az asztalra rakja.

— Ehol vannak-e.

— Igy ni — mondja a bíró. — Látja kend. Ez volt a mulatságnak a sallangja.

Szóttalan kötözi be a zacskót János és a mellény mély zsebébe süllyeszti. Átveszi a nyugtát, amit a pénzről adnak s kinyitván, beletekint. Lassan megindul kifelé, a papírt lobogtatván. Az ajtóból még visszaszól:

— Ezt mög majd berámázatom, hogy ráemlékőzzek az urra.

Tömörkény István.

Ez kell nekem!

Mi? Az, ami a magamfajta sápadt, cingár, ideges emberek tizeiből csinált már daliás embereket.

PARTOGLORY

GLÓRIA, AZ ÉLETERŐ

Idegerősítő, Vérképző és Csontszilárdító

SZER EZ A CSODÁS ORVOS-
SÁG.

Mint a többi Partos-féle gyógyszer, ez is kipróbált s hatásos. Egy üveggel 1 dollárért, hat üveggel egyszerre rendelve 5 dollárért küld a feltaláló és egyedüli készítő

PARTOS PATIKA

160 Second Ave.

New York, N. Y.

Bármilyen betegsége támad, forduljon ehez a gyógyszerészethez, amely készséggel áll rendelkezésére.

DONGÓ

Megjelenik havonta kötetben.
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

Előfizetési ár:

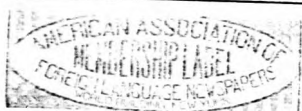
Amerikában egy évre \$2.00
Magyarországra " " \$2.50
10618 Earle Ave., CLEVELAND, O.

Egyes szám ára 10 cent.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER PUBLISHED
SEMIMONTHLY.

Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered at the Cleveland, O. Post Office as
Second Class Mail Matter
February 15th — 1903 under the act of
March 3, 1879.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI.

A boldognak kívánt ujesztendő ugyancsak vicsorgatja fogait. Olyan, akárcsak az éhes farkas, amely folyton azt lesi, hogy kibevágja éles fogait. A rettenetes európai háború szakadatlanul tovább tart. ők egymást északon, délen és nyugaton. Legutóbb már a románok és az olaszok is nagyban gyürköztek, de az olaszok harci kedvét egyelőre elvette a rémséges földrengés, amely Olaszország szíve körül döntötte romba az emberi kéz munkáját és fojtogatta meg az embereket.

Olaszország háború nélkül is gyászolhat és temethet. A vértől ittasult anyaföld rettentő szavát fölemelte az embergyilkolás ellen és megrázta azokat, akik az adott szót először meg nem tartották. azután pedig kardot köszörültek éppen talán azok romlására, akiknek ígéretet tettek. Szomorú ez az ujjmutatás, de a természeti

erők hatalma gyakorta szükséges ahhoz, hogy véges semmi voltára figyelmeztesse a földi embert, aki békességben is meglehetne egymás mellett, de békesség helyett vérben vájkál szakadatlanul.

Ugyáltszik, hogy igazuk volt a babonásoknak, akik a nemrég való üstökös-járásból nagy földi veszedelmeket jósoltak. Igaz ugyan, hogy az üstökösnek vajmi kevés köze van a földi dolgokhoz, de a hibát rendszerint másban kereső halandó átviszi a bajok okát a csillagokra. Pedig a földi bajoknak kutforrása elsősorban maga a gyarló ember, aki örökös nyugtalanságával és zabolátlan-ságával tetézi az amúgy is nehéz terheket.

Amerikában nem dul a háború, az anyaföld is hallgat, bár elég oka lenne a tiltakozásra. De azért itt sincs valami gyöngyélet. Az izmoskaru milliók tétlenül lézengenek, mert a kapzsiság elvonta tőlük a napi kenyér megkeresésének lehetőségét. A pénz hatalmán megtörik minden igyekezet. Mert a pénz rettentő nagy ur; nagy akkor, amikor van és még nagyobb, amikor nincs.

A gyöngéd szívű bányatulajdonosok Ohio államban mindent elkövetnek szeretett munkásaikért, akik nem hajlandók elfogadni a fölkinált éhbért. Eddigélé csak kibírták a koplalást a szegény bányászok, de már a tél hidege ellen nem igen tudnak védekezni; mert a kegyes bányatulajdonosok tél közepén verik ki őket házaikból didergő porontyaikkal együtt. Pedig hát Amerikában vannak állatvédő egyesületek, amelyek ugyancsak vigyáznak az állatokra, de már az embert kizozhatják és kiverhetik; mert az embervédelemre vajmi kevés gondja van a világnak.

Itt különben nagyon divatos az, hogy mindent ráfognak a politikára. Most is a politikában meg az európai háborúban keresik a bajok forrását pedig hát a föld itt mindent megterem, hely

is meg pénz is van elég, csak hogy a hatalom néhány kézbe szorult, s ez a néhány kéz szorongatja az egész ország nyakát.

A régimódi politikai fölfogás mindazonáltal kezd megváltozni, s azt hirdetik a jobbak, hogy a politikai aklok falait le kell döntögetni, s a jót akarók pártpolitikai tekintet nélkül közeledhessenek egymáshoz a haza javára. Hát ez helyes is, mert utóvégre ebben az országban nincs szükség a pártpolitikára. Itt minden embernek csak egy elve lehet és ez a nemzet java. Mire való tehát, hogy a politikai pártkeretek védelméért föláldozzák itt az ország, a nemzet jólétét?

MEGSZIVLELELSÜL.

Tudjuk azt, hogy sokan bajjal küzdenek Amerikában; azt is tudjuk, hogy nagyon sok házban nincs elegendő kenyér, de viszont tudjuk azt is, hogy sokan azért mégis megfizethetnek egy-két dollárt.

Mi szívesen küldjük a Dongót azoknak, akik munkanélküliek és betegek, ha erről értesítenek bennünket. Csak hogy a Dongónak másfél ezer hátralékosa van jelenleg, s ezek közül sokan olyan helyzetben vannak, hogy rendezhetnék az előfizetést. Ezeket arra kérjük, hogy segítsenek a munkátlanokon és egyúttal a Dongón azzal, hogy küldjék be előfizetésüket; mert úgy még a Dongó se fizethet, ha neki nem fizetnek.

Lassankint majd elmúlnak a nehéz idők, de egyelőre azok igyekezzenek tenni, akiknek módjukban van. A nehéz viszonyok között van igazán szükség egész emberekre, s akik ilyen alkalommal nem teszik meg kötelességüket, azok nem számíthatnak elnézésre, vagy pártolásra.

Ez pedig áll minden egyéb dologra nézve is; mert hiszen arról van szó, hogy a megpróbáltatások idején tartsunk ki egymás mellett férfiasan.

A DONGÓ POSTÁJA.

Többeknek. Igaz, hogy a Dongó megkésett az ujesztendőben, de a betegek még többet késnek.

K. I. A küldött dolgokat kidongtuk. Ott is kihaltak a betegek?!

J. J. Kivánsága teljesült, de máskor tegye félre a plajbászát; mert mi kívánunk valamit, ha még egyszer plajbászos vicceket küld.

B. E. A jókivánságot köszönjük. A viccet kidongjuk. A többit elintézi a kiadóhivatal.

M. M. A Dongó se lopta a szemét. De azért kiböngészünk belőle valamit. A beteg megjött egészségben.

L. A. Sok ott a vicc, de azért a jó viccet mindig fölhasználjuk. A beteg eltemettük.

K. F. Elintéztük a kis Dongók nélkül.

S. F. No, legyen nyugodt, nekünk se tulságosan nagy kedvünk van a vicc-faragáshoz.

F. S. Muffol gondjaira biztuk.

Sz. Gy. Muffol köszöni a szives megemlékezést.

B. M. Már pedig mi haragszunk a plajbászra, akárhogyan feni is az ujja a tintát.

J. D. Azt a hosszú alapszabályt kiadtuk a Dongó jogtanácsosának tanulmányozás végett.

Hü olvasó. Hát bizony az a hirdetés alaposan meg van "fikszolva".

Több dolgról később szólunk.

Szörnyü aggodalom.

— Voltam egy felolvasáson. Csillagászati dologról volt szó és azt állította Gönczöl tanár, hogy a nap már csak huszonhat millió évig fog világítani.

— No, ha ezt meghallja a mi fűszeresünk, menten felveri a petroleum árát.

EZER GOND.

Beállított pedig Sauerteig Efraim a böles rabbihoz és mondta neki:

— Rabbilében: majd szét reped a fejem. Ezer a gondom! Segíts ki! Adj valami jó tanácsot!

Föltekint a szent pap a szent bibliából és rászegzi fekete szeméit a sopánkodóra:

— Sorold el a bajaidat, Efraim. Mi az az ezer gond, ami gyötör?

Amire a sorsüldözte férfit a nőt megeresztette a panasza zsilipjét.

Elmondta, hogy a házat dobra akarják ütni a feje fölött; hogy az üzletét be akarják zárni; hogy a bátyjáért jót állott és most azért is zaklatják; hogy tartozik ide, tartozik oda — de legnagyobb baja, hogy a lányát férjhez kellene adnia, de nincs együtt a hozomány, anélkül pedig fucsba megy a parthie... És így tovább, és így tovább...

A rabbinus hallgatta csendesen. Végül bólintott:

— Helyes. Megértettelek. És megszabadítalak 999 gondtól.

Efraim kapott a szón, mint a vízbefuló a szalmaszálon:

— Ugyan, böles rabbi?...

— Igen. Mert ahogy elsoroltad a bajaidat, látom, hogy neked voltaképpen ötvenezer koronára volna szükséged. Ne legyen tehát ezer gondod, hanem csak az az egy: hogy tehetsz szert annyi pénzre? Kilenésszázkilencvenkilenc gondtól tehát megszabadítottalak. Csak egy maradt. Eredj hát nyugodtan haza...

Ajánlkozás.

A háziur: Maga házmester akar nálam lenni? Ért maga valamit a házi teendőkhöz? Tud tüzet rakni?

— De még mennyire! Egyszer már egy egész házat felgyújtottam.

EZT IS "MEGFIKSZOLTÁK".

A Legény Bolondja

Lesz ott a mi még nem volt Buffalóban mióta a Gödényeket kiüzték, és helyébe az ember foglalta el a helyet—és nem is lesz

Ha pukadásik akarsz nevetni biztosítlak rola hogy a vacsorát inkább hagyod holnapra, mint hogy a mi Szine java-válogatot magyar ifjainkat és leányainkat meg ne nézd, akik nem kevesebben mint harmincan jelennek meg a Szinpadon, Közönség mulatató-sára.

Többet nem mondok meglátod ki hazudik én-e vagy más?—, Hogy ezekután jó éjszakát mikor mondasz szeretném halani?,

Kezdeté pont fél 8 órakor.

Akasztófa humor.

A tudakozódó irodába benyit egy kéregető. Kereken és mogorván odakiáltják neki, hogy nincs semmi. Mire ő ezt mondja:

— Akkor legalább adjanak információt az én vagyoni viszonyaimról.

Hatás.

— Hallottam, Kovácsnak meghalt a nagybácsija. Felbontották a végrendeletét?

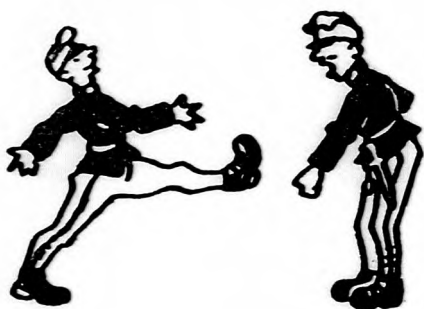
— Fel...

— Nos és mit kapott?

— Gutautést.

Durdon István Don Caféja
Odanéz ki a Steinwayra.
Van is benne ital bőven;
El ne kerül elmenőben.
Fogd meg a kilincset bátran,
Mert a bárnál jó barát van.

9211 STEINWAY AVE. CLEVELAND.

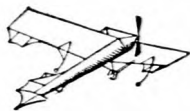
LEVÉL A TÁBORBÓL.

Agyucsövön írom neked
Kis fiam e levelet,
Kék az ég a fejem fölött,
Olyan, mint a te szemed,
És azok a céltalanul
Szálló vándormadarak,
Oly feketék, oly ső étek,
Mint a te göndörhajad.

Egyre harsog a trombita,
Prüszkölnek itt a lovak,
Megvan-e még a trombitád,
Mit csinál a falvad,
Tél van, köd van, mind lehulltak
A fákról a levelek,
Vigyázz fiam meg ne fázzál,
Kis fiam, ne légy beteg.

Nemsokára hazajövök,
Hipp-hopp mellett leszek.
Aranytarsolyban hozok majd
Sok csodás mesét neked,
Hozok neked kardot, puskát
S mindent-mindent, ami van.
Csak legyél jó gyönyöm, lelkem,
Virágocskám, kis fiam.

Hargitai Tihamér.

LAKODALMI HISTÓRIÁK.

A felsült vőfély.

Lakodalomra készültek Racineban. Az egyik bodit meghívták vőfélynek, aki annál is inkább vállalta a tisztséget, mivel ő lett volna az első vőfély. Alig várta a bodi, hogy a lakodalom napja elérkezzék. Addig is virtuskodott, hogy olyan hívogatást rendez, amilyen még nem esett Racineban. Eljött a lakodalom ideje. Az első vőfély nagy garral hívogatta a vendégeket, de bizony alig

akadt egy-egy vendég, aki az ő hívására megjelent. Amikor pedig a templomba kellett volna menni, a vőfély ur elveszítette a lakodalmi jelvényét s addig ke-reste, amíg lekészt az esküvőről. A vőlegénynek sem tetszett ez a dolog s a vőfély urnak "raduvéba" kiadta a "tájmot".

Esküvő akadályokkal.

Meglehetősen benne volt már a férfikorban az egyik racinei bodi, amikor ráadta a fejét a nősülésre. Átment a szomszéd misziszhez és őt kérte meg, hogy szerezzen neki menyasszonyt. A szomszéd-asszony szerzett is neki egy csinos és jóra való "görlit", akivel megtartotta a kézfogót. A vőlegény ur azonban annyira félté-

keny volt, hogy azonnal a menyasszony közelébe muffolt, hogy mindig "vacsolhassa" őt, hogy hová megy és mit csinál. Aközben a vőlegény nagyban dicsekedett, hogy ő olyan lakodalmat csinál, amilyen még nem volt a városban s annyi automobilt szerez, hogy Racine összes magyarsága autón fog "rájdozni". Mire elérkezett a lakodalom napja, a vőlegény ur szerzett is egy autót, amelybe ő maga ült bele a menyasszonyával s lassan megindultak a templom felé. A násznép persze gyalog követte őket. Az autó azonban rozoga volt, az uton elakadt a nagy hóba és egy órai kínlás után végre is a bodinak kellett az autót a templomhoz tolni. De azért a lakodalom fényesen sikerült.

Cleveland Melegen Tartása

Csak Ohioban több mint \$32.000.000 értékű vagyon után fizetünk adót.

80.000.000 dollár befektetés gázcsövekben, álmásokban, szétosztó telepekben és gázforrásokban.

1961 férfi és nő gondoskodik a rendes kiszolgálásról.

Ez még nem minden: mindig több pénzt fordítunk új gázforrások megnyitására és modern gépek beszerzésére.

Mert mi nem csak ez évben akarjuk Clevelandot kényelmes melegen tartani, hanem a jövő években is.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

Superior Ave., Opposite Hollenden Hotel
Cleveland, Ohio

Main 4866

"New Business" Dept. - Central 902

Háborus megymás.

A muszka és a városi bunda.

Beregi Oszkár, a Nemzeti Színház művésze, az összekötő vasúti hid őrségénél teljesít szolgálatot, mint hadnagy. A kis leánya — négy és fél esztendő — naponta kint meglátogatja a papáját és bar hozza van szokva az apjának Lear királytól Romeóig váltakozó fantasztikus kosztümeihez, — most szörnyen imponál neki a valószínűságtos hadnagyú uniformis.

— Te papa, — mondta az apjának, — hozzá nekem egy muszkát. Egy szelid muszkát, tudod olyat, aki már nem harap.

— Jól van, kislányom hozok.

— De mikor?

— A jövő héten.

Mostanában azonban — Miklós cár nagy bánatára — a muszkák még nem tartanak az összekötő vasúti hidnál s így Beregi az igért szelidített muszkát nem foghatta meg ott a hid körül.

— Hanem karácsonyra, — vigasztalta a gyereket, — meglesz.

— Azt hiszem, — mondta a kis lány és lemondólag legyintett a kezével, — úgy leszek én ezzel a muszkával, mint a mama a városi bundával.

A háboru Fatia Negrája.

...Éjszaka volt a Drina partján és olyan sűrű volt a sötétség, hogy a kocsikerekeket hozzá lehetett volna támasztani. A sziklás, bozótos földön egy ember kuszott előre talpig fekete maszkban, arcán fekete álarc, kezén fekete selyemkeztyű. Fegyvere egy mentelen marokra szorított boro-rotvaéles bajonett. A bozótban köröskörül komitácsi őrszemek hasálnak, — ezeknek a pusztázó embereknek olyan éles a szemük, mint a hiuzé, — a legkisebb feli-árség áruló lehetne. Ezért van a

fekete maszk. A kigyóember halálos csendben kuszott előre, mint egy nagy fekete macska. Fülelve, figyelve, — visszafojtott lélegzettel. Kezét előre nyujtotta, tapogatta a sötétséget és egyszerre... ah... egy emberi archoz ért a keze. A bajonett villámgyorsan lecsapott s a komitácsi jajszó nélkül halt meg. A kigyóember tovább kuszott — már áttörte magát az őrsök vonalán! — ám most jön az igazi feladat. Kikémlelni a szerb tüzérség pozícióját és erejét. Földre tapasztott füllel hallgatózva, nesztelenül kuszott előre. Mikor már mindent tudott, — visszament a helyére és egy elrejtett telefonon Morse-jelekkel leadta a jelentést. Egy kicsit várt, azután elkezdte huzni a vezeték drótját. Huzta, huzta a drótot, — egyszerre csak elfogyott a drót és halk koppanással egy nesztelen csónak ütődött a Drina partjához. Benne állt a kapitány és tizenöt baka. Tízszor fordult még meg a csónak!

Éjjél felé aztán egyszerre csak egettépő hurrázás verte föl a fekete éj csendjét. A bakák már tudták, merre kell rohanni., — gyengé pirkadatkor az egész szerb tüzérség magyar kézen volt.

A Fekete álarc pedig ott feküdt egy bokor tövében, — nyolc golyótól vérzett, — ruhájának fekete selyme lucskos volt a vértől.

...Nem halt meg. Fölépült, de sánta maradt. Arany vitézségi érmet kapott, amellyel élete fogytáig havi kétszáz korona járadékot élvez. A neve Kóbor Jenő, a foglalkozása: artista. Csupa ideg és csupa izomember. Már kisgyerek korában, az orfeumi lámpák fehér fényében megszokta a halál gondolatát, mikor a létrák tetején halálos balanceban tótágast állt.

Gipszbe rakott lábbal

feküdt egy magyar legény a katonakórházban. A rendes mindennapi "vizit"-nél megkérdezi tőle a főőrzősrvos:

— No, hogy érzed magad, fiam?

— Nem jól. Nem bírom én ki ezt már soká!

— Ugy fáj a sebed, fiam?

— Nem az fáj, hanem, hogy a többiek odafönt mindent elvégeznek nélkülem, én meg itt fekszem, fehér ágyban, puha párnán.

A főőrzősrvos vigasztalni próbálta:

— Fiam, hál' Istennek győzünk mindenfelé: verjük a rácot, verjük a muszkát!

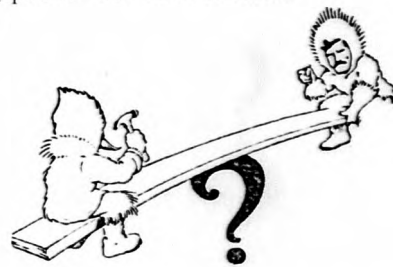
— Hiszen éppen az a baj! Mire engem odaengednek, már nem is lesz ott munka. Nem bírom én ezt ki, főőrzősrvos ur. Alássan kérem, engedjen engem már vissza.

A főőrzősrvos a fejét csóválta:

— Nem lehet, fiam. Gipszbe rakott lábbal nem lehet masírozni!

Fölragyogott most a legény arca:

— Hát csak az a baj? No akkor se baj! Nekem nem kell masírozni: én huszár vagyok... Ha egyszer lóra kaphatok, nem is szed le onnan engem senki fia, ha gipszbe van is a lábam!

FÖLDIKÉM!

— Szomoruan végzi az ujesztendőt, a ki potyán olvassa a Dongót!

FIGYELEM!
 Miért kelljen önnek nehezen dolgoznia, mikor a borbély, fodrász és kizápoló mesterséget meg tanulhatja kis költségen 4-től 6 hétig. Pénzt lehet szedni mielőtt az iskolában van. Iradjon erre a címre:
NOSSKOFFS SCHOOL
 202 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

MUFFOL MISKA

főburdos vélekedései.

A muszkák lönek, a magyarok lönek, még a franciják is lönek. De hát mit ér ez nekünk. Tülünk ugyan löhetnek, még a föld is mozoghat, mer az nekünk akkurát mindegy. Így is meg úgy is löttek nekünk. Csak küszkögyünk itt, mind a káposzta hus nélkül, oszt decól.

A west homesteadi miszter meg észrevette, hogy a miszisz meg a komája mintha tréfálni szoktak volna egymással. El is határozta a miszter, hogy megtapasztalja a tréfa mineműségét, oszt egy reggelen úgy tett, mintha elment volna hazulról, de nagy ügyesen az ágy alá bujt. A miszisz meg a koma azt gondolták, hogy a miszter tán a mulipicsert nézi el is kezdtek egymással tréfálkozni oszt a miszter az ágy alul csakugyan estig nézte a házi mulipicsert. Csak szapertájmkor bujt elő a miszter az ágy alul és nagyot rikkantva adta tudtára érző szívének, hogy most már csakugyan mindent tud a misziszéről meg a komáról. Hát jó is, ha a miszterek néha az ágy alá bujnak, mert akkor megtudhatnak egyet-mást.

A dukvesnei miszter meg mindenáron látni akarta a miszisz pórkaszáját, mán mind a trimflit, merhogy a miszter igen kíváncsi. De órajtosan meglyárta, mer a miszisz úgy ütötte pofon, hogy a miszternek mind a két füle veres lett tüle, akárcsak a fött rák.

Munyhalon meg négy bodi durákozott karácsonykor oszt eccer csak kisült, hogy a zegyik bodinak öt ásza vót, mán mindhogy disznója. No de meg is emlegeti a bodi a zöt ászt hőtig, merhogy órajtosan megrakták a bodik.

A póhatányi miszter meg pujkát vett oszt rábizta a zegyik bodira a pujkát. Csakhogy a bodi másfele pislongatott oszt elszökött a zegyik pujka. A bodi ijettébe szalatt a pujka után, csakhogy kificamodott a lába oszt a miszter a főburdosnak monta, hogy löjje meg a szökött pujkát a zö kontójára. Hát meg is lötte a bodi, csak hogy rosszu l trafált, oszt a szomszéd pujkáját lötte meg. Klájerho került a dolog oszt hetvenöt tallérjába került a miszternek a pujka. Ezér oszt elkeseredett a miszter, meg is akarta magát löni, csakhogy nem vót gojóbis az leborberbe, oszt így a miszter megkarcolta magát a ravaszszal. Betegségét is kért azér a miszter, de nem kapott, oszt így órajtosan ráfizetett a biznicre.

No de nem is szavazok mán többet, merhogy a zoroszkoknak újvök van oszt megígértem a zegyik miszisznek, hogy órajtosan elmondom neki a zulyévi mondókát. Hát így meg is kell tartani. Oszt decól.

HONFITÁRS!

— A kozákok üdvözöljenek téged, ha ellopod a más Dongóját!

Racinei jókivánság.

Ágyugölyő és srapel muzsikáljanak az ebédedhez, ha potyán olvasód a Dongót.

Nyaralás.

— No, hogy nyaralt, kedves Rotkopf?

— Nasszerüen! Eccer se fürödtem...

\$ZEPESSY

A LEGREGIBB MAGYAR KÖZJEGY-
ZÖL. PÉ ZKÜLDŐ ÉS HAJÓ-JEGY
IRODA OHIO ALLAMBAN.

Legbiztosabb pénzküldő és hajó-
Jegy iroda Amerikában. Hazai ügyek
pontos és szakzerű ellintézése. Hon-
fitársak minden ügyben forduljanak
hozzá. Címe JOS. L. SZEPESSY,
9117 Buckeye Rd., CLEVELAND, O.

A. STRASSBURGER and Co.

Imakönyv, olvasmány, pipa, de-
hány és más hazai áru sehol nem
kapható oly nagy választékban, mint
nálunk.

925 FIFTH AVE., PITTSBURG, PA

**Bridgeporti
Rákóczi Egylet**

Alakult: 1888 április 13.

TAGJA LEHET MINDEN MAGYAR
KERESZTÉNY FÉRFI ÉS NŐ.

Férfiak 16—45, nők 16—40 éves kor-
ig. — Gyermek 4—16 éves korig.
Fizet heti \$6.00 betegséglty, \$450.00
félsegélyt és \$900.00 haláleseti ille-
tétet.

A gyermekosztály tagjai után
\$100.00 temetési költséget.

Osztályok alakíthatók a keleti ál-
lamokban. — Bővebb felvilágosítá-
sal szolgál:

Troll Vince titkár

626 BOSTWICK AVE.,
BRIDGEPORT, Conn.

RIZSÁK JÁNOS

Pénzszállító
közjegyző és
váltó-üzlete.

129 SECOND STREET,

PASSAIC, N. J.

PÉNZT pontosan és gyorsan küld az 6-hazába: — HAJÓJEGYKET Európába és
Európából Amerikába az összes hajókra elad. — MINDENNEMŰ OKIRATOKAT
szabályszerűen kiállít és konzulátusilag hitelesített — UTBAIGAZÍTÁS, felvilágo-
sítás és tanács INGYEN. Bármilyen reá bízott ügyben pontosan és gyorsan jár el.

Szálló-igék.

Angolul beszél, mint a pittsburghi kereskedősegéd.

Egy jól ismert pittsburghi magyar kereskedőnek volt egy zöld segédje, aki örökösen azzal dicsekedett, hogy bár rövid idő óta van csak Amerikában, mégis olyan jól beszél az angol nyelvet, mint akármelyik régi amerikai. Egy izben betévedt a boltba egy "anglius görli." A zöld segéd nagyokat bókolva táncolt a csinos görli elé és magyarul kérdezte tőle, hogy mi tetszik. Az amerikai leány persze csak sejtette, de nem értette, hogy a segéd mit mondott neki, hát azt kérdezte a vevő: "have you asorted pens?" mire a zöld segéd nagy buzgalommal előráncigált egy pár kockás férfi nadrágot. Ettől pedig úgy megijedt a görli, hogy pirulva kiszaladt az üzletből. Most, ha valaki nagyon dicsekszik, rásütik, hogy "angolul beszél, mint a pittsburghi kereskedősegéd."

Hálás volt, mint az alliancei farmer.

Az alliancei híres farmer bekoszított a városba, hogy ujév napját jóbarátai között töltsse el. A bodi be is érkezett szerencsésen a megszokott szalonosához, ahol megtalálta a bodikat is. Megkezdődött a nagy ivás s bár a szalonos mérgese elég gyenge volt, de mégis erősebbnek bizonyult, mint a farmer, aki csakhamar a földön gurult és a köpöcsésében áztatta fejelágyát, hogy egy kicsit kijózanodjon, mert bizony, mi tagadás, kardos asszony volt a farmer miszise s nem igen volt tanácsos ilyen állapotban a szeme elé kerülni. Kis idő múlva megérkezett

a szalonba a farmernek a legkedvesebb barátja is és látva a bodija állapotát, még egy másik bodival kivitték a farmert az utcán álló szekérre, melléje ültek és elhajtattak a farmra. Mire megérkeztek, a jó hideg levegő kijózanította a farmert valamennyire, s most még ő dühösködött, hogy mit kíséretik őt haza, amikor ő színjőzan. Nagy dühében a két kísérő mindegyikének egy hatalmas pofont adott. Ha valaki Allianceon szivességért hálátlansággal fizet, ráolvassák a fenti mondást.

Megijedt, mint a racinei bodi az ernyőtől.

A racinei bodi nagyon szeretett volna udvarolni egy, a várostól jó messze lakó, görlinek; de nem ment vele semmire, mert a leány kijelentette, hogy kár a fáradságért és a szép beszédért, neki a bodi nem kell. Egy este a görli megkésétt a városban és a bodi vállalkozott rá, hogy hazakiséri. Nagyban beszélgettek az uton, egyszer csak a messzeségben három sötét alak tűnt föl, mind-egyik kezében egy ernyő volt, amely úgy tűnt fel, mintha vadász fegyver lett volna. Megijedt a bodi s előkapta a revolverét s bár egyre biztatta a leányt, hogy ne féljen, mert ő megbirkózik még három olyan alakkal, — úgy reszketett, mint a nyárfalevél. Mikor azután a három alak közelebb ért, a bodinak annyira lábába szállt a bátorsága, hogy eldobta a revolvert, otthagya a görlit és szaladt vissza a városba s a nagy ijedtségtől kilelte a három napos hideg. Persze kitudódott a dolog s most, ha valaki gyáván viselkedik, azt mondják rá, hogy "megijedt, mint a racinei bodi az esernyőtől."

Elment a hangjuk, mint az akroni bodiknak.

Három akroni bodi ujév napján elhatározta, hogy elmennek leánykérőbe. Utközben annyi bátorságot szedtek magukba a mérges palackból, hogy alig álltak a lá-

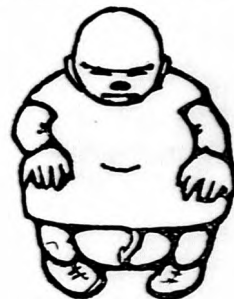
bukon. Ugy osztották fel maguk között a szerepet, hogy ha a "görli" egyiknek kosarat ad, a másik kéri meg. Késő este volt, hogy a bodik a lányos házhoz értek s mire a szobába mentek, ahol a görli egész nap várta őket, egyetlen szót sem tudtak beszélni. Csak a harmadik bodinak sikerült egy hangos jóreggelt kiszalasztani. Persze a leány mindhármuknak kiadta a kosarat, mert neki nem kell olyan ember, akinek elmegy a hangja amikor leánykérőbe megy. Azóta, ha valaki belesül a beszédbe, rámondják, hogy elment a hangja, mint az akroni bodiknak.

Ünnepnap.

Az egyik kereskedősegéd: Miért volt ma nálatok zárva az üzlet?

A másik kereskedősegéd: Szabad napot kaptunk, mert megszökött a főnökünk felesége.

Vagy ugy!?

— Hallja Friedmann ur, ez mégis furcsa! A maga üzlete a lehető legrosszabbul megy és megkéri a lányom kezét?...

— Pardon, tegnap csödbe jutottam.

— Vagy ugy? Mért nem mondta mindjárt?

Dr. FARKAS GÉZA

1958 Genessee St., E. TOLEDO, O.

5000 DOLLAR BIZTOSÍTÉK AZ ÁLLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzá bizalommal.

MAGYAR HIRLAP

a legolcsóbb magyar napilap Amerikában.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

egy évre **3 dollár**

4 hónapra **1 dollár**

Egyes szám ára **mindig 1 cent.**

MAGYAR HIRLAP

magyar emberek tulajdona. - Szerkesztője:
Kemény György. - Mutatványszámot kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal. - Clevelandban egész héten **6 centért** kaphatja meg mindenki házhoz szállítva a lapot. - Jelentse be címét a kiadóhivatalnál.

MAGYAR HIRLAP

8802 Buckeye Rd.

Cleveland, O.

TALÁNYOK.

Mi ez?

KIR KIR KIR **ÁLY** 0 0 0
0 0 0

A megfejtés díja: egy szép könyv.

A megfejtés beküldésének határideje: 1915 január 26.

A múlt számban közölt talány megfejtése:

Elemi kis káté.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Petrássevich G. Baltovics István, Kovács János, Kis István, Klein J.

A jutalmul kitűzött könyvet Baltovics István (Trenton) nyerte meg.

AZ UDVARLÓ BODIK.

A redbördi bodikat kiverte a miszisz a házból és azért kivitték magukkal a csapon levő "kek" sört is az utcára s ott ugyancsak hozzáláttak a poharazáshoz.

Egyszer csak arra vetődött a szomszéd tehene, s ezt látva néhány tüzesvérű legény, ugyancsak elkezdtek ölelgetni a riskát, és ugyancsak sugdosták ám szerelmi vallomásaikat a négylábu menyasszony fülébe. Végre a riska megelégte a sok szerelmi ömlést és kit a szarvával, kit a lábával teremtett a földre. Ezen udvariatlanságra a vőlegényjelöltek megharagudtak és rögtön megesküdtek, hogy ezután még tehénnek sem udvarolnak, inkább örökre agglégények maradnak.

—o—

A nagy gond.

— No, most haza mehet bácsi, újra egészséges. Majd csak ha beteg lesz, akkor jöjjön megint.

— Hm! De hátha nem talállok beteg lenni?!

FÜSTBE MENT TERV.

A red jacketi miszisz is nagyon várta a karácsonyi ünnepeket, mert a bodik jó sört ígértek az ünnepre, ami ugy is ritkaság ebben a huncut száraz világban. A jó mulatság reményében a miszisz meghívta a szomszéd misziszeket is, elhatározván, hogy azokat berugatja. Ment is a mulatság, de a berugatási szándékából nem lett semmi, mert hamar kiszült, hogy olyan kevés volt a sör, hogy jóformán meg sem kottyant. Erre a miszisz annyira dühbe jött, hogy a bodinak kiadta a "tájmot". Az öreg bodi azonban ebbe nem "egyesült" bele, mert hogy ő egy "sztóvt" hozott a miszisznek s azt mondta, hogyha neki mennie kell, akkor megy vele a "sztóvt" is. Végre is a miszisz volt kénytelen engedni és visszavonta a "muffolási" rendeletet.

Nagyszerű Könyv Ingyen!

Aki megrendeli a Dongót és előfizet egész esztendőre két beteg dollárt, az ingyen megkapja a Dongó jubileumi számát, amelynek bolti ára két dollár. Siessen a rendeléssel, ameddig el nem fogy a könyv. A betegek erre a címre küldendők:

DONGÓ

10613 Earle Ave.

Cleveland, O.

Bridgeport város és a M. B. E. Sz. letéti helye.
THE FIRST BRIDGEPORT NATIONAL BANK
 OF BRIDGEPORT, CONN.
 Main és Banks utcák sarkán.

CHARLES G. SANFORD, Elnök.
 F. N. BENHAM, Alelnök.
 P. W. WREN, Alelnök.
 O. H. BROTHWELL, Pénztárnok.
 H. C. WOODWORTH, Segéd-pénztárnok.
 F. N. BENHAM, Jr., Segéd-pénztárnok.
 F. W. HALL, Segéd-pénztárnok.

A bank elfogad betéteket kereskedők-től, egyesületektől, valamint magánosok-tól. — Udvarias kiszolgálás.

SCHWARTZ B.

2820 E. 79 St., CLEVELAND, O.

KÖZJEGYZŐ. Pénzküldés a világ minden részébe.

HAJÓJEGYEK minden vonalra
 Mindenféle ital kicsiben és nagyban
 Vidéki megrendeléseket is elfogad.

Diszokmányt

rajzokat, festményeket, hirdéseket rajzol és fest
KEMÉNY JÁNOS
 a nagy Dongó rajzolója.

Címe:
 Corner Buckeye Road. & East 8th
 CLEVELAND, O.

SCHWARTZ H. VILMOS

ÜGYVÉD ÉS HITES KÖZJEGYZŐ.
 Iroda: 304 Superior Ave., N. W.
 Lakása: 1832 East 101 Str.
 Telefon: Main 639 és Cent. 6906 K
 Tel. Doan 2604-R és Princeton 2112-R

JÓ BOR, JÓ EGÉSZSÉG!
 2633 E. 89 St.

Én, Veterán Pesta hatvanszor esküszök, hogy soha olyan jó bort nem ittam, mint Juhász Pista-nál a Boltonon. Azért a ki jó bort akar inni, vegyen tőle. Atreca:
JUHÁSZ ISTVÁN corner Kennedy & E. 89 Str., CLEVELAND, O.

 Laczkó József híres ember:
 A szkunerre láncot nem ver,
 Báttran rakja ki a bárta.
 A mérges meg olyan nála,
 Hogy ki abból jól benyaka,
 Vén korában is fiatal.
 8107 Rawlings Av. Cleveland, O.

HOTEL MIDDLESEX
 Woodbridge-on (magyarul Ubrics)
 van Amerika egyik legisztaabb hotelja, a melynek **GALAJDA PISTA** a tulajdonosa. Valóságos minta-szálloda.
 Étél, ital s szivar olyan van nála, hogy az embernek hét rőfre nyulik utána a nyála.

NOVAK ISTVÁN
 45 R. R. Ave. South Norwalk, Conn.
 A legnagyobb magyar italkereskedés Connecticut Államban.
 Rendelésre szállít bort, sört és egyéb italokat. A ki So. Norwalkon jár, térjen be hozzá, mert nála jó bor, sör, mérges és szivar kapható.

Galbos János szalonjában Vigan szöli a nóta.
 Pohár hozzá a hegedű,
 A vonó a kőta.
 Aki hozzá betér,
 Meg nem bánja soha;
 Mert Galbos itala
 Nem hitvány mostoha.
GALBOS JÁNOS szalonja
 9204 Cumberland Av., Cleveland, O.

Verhovay Segélyegylet

A LEGRÉGIBB MAGYAR EGYESÜLET AMERIKÁBAN.
 Fizet 1000 dollár haláleseti illetéket.
 Fizet továbbá \$500 félsegélyt, \$300 csonkultási díjat és 2 évig betegsegélyt.
 Aki családját szereti, álljon be az egyesületbe. Minden felvilágosítást szívesen megad.

GÁBOR ISTVÁN

FOTIKAR
 320 Jenkins Arcade Pittsburgh, Pa

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS MINTA SZIKLA

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
 KÖZJEGYZŐI IRODA
 HAZAI JOGI ÜGYEK

401 403 Jerome Ave.,
 McKeesport Pa.
 110 Smithfield St.,
 Pittsburgh, Pa

DEMCHAK ISTVÁN
LEGNAGYOBB MAGYAR PÁLINKA KERESKEDÉSE.
 HAZAI BOROK, SZILVÓRIUM, TÖRKÖLY, VALÓDI JAMAICA - RUM.
 AZ E. Á. BARMELY RÉSZÉBE KÜLD ITALT.
 8933 BUCKEYE RD. (177 SO. WOODLAND) CLEVELAND, O.
 IRJON ÁRJEJYZÉKÉRT